

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10 11 — kr.
Felévre	5 " — "
Negyedévre	2 " 50 " "
Egy óra	1 " — "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA.**
Főmunkatárs: **IJ. MÓRÍ CZ PÁL.**
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:

10 soros petít sorert 5 kr. Nagyobb terjedelmű s több soros petít sorert 10 kr. Hirdetési díj a sorok számától függően, de legalább 10 soros petít sorert 5 kr. Hirdetési díj a sorok számától függően, de legalább 10 soros petít sorert 5 kr.

Iskola-adó.

Debreczen, jun. 23.

(k.) Tegnap lapunkban hirt adtunk az iskolaszék üléséről s annak az iskolaadó behozatalát kimondó határozatáról. Az ügy fontossága kötelességünké teszi, hogy ismét visszatérjünk reá.

A tény az, hogy városunkban sem kisedővő, sem népiskola nincs elegendő számmal. A törvények értelmében mindkettőnek állítására a község van kötelezve, jogositva vannak azonban az összes felekezetek, valamint egyesületek, társulatok és magánosok is, Debreczen város közönsége eddig nagyon helytelenül, fázott a községi iskolától s inkább azt tette meg, hogy az egyes felekezeteket iskola-állítási törekvésekben támogatta, azoknak épületeket emelt, évi segélyt adott, minthogy felekezeteken kívül álló községi iskolákat állított volna. Maga az elv helytelen volt, amely ezeket az intézkedéseket létrehozta, mivel azonban az eredmény az alkalmazott tanerők kiváló tulajdonságai folytán sikeres, nincs okunk a multat rekriminálni, azzal tehát nem foglalkozunk.

Hanem igenis, foglalkozunk kell a jelenbeli és a jövővel. A jelenben ott vagyunk immár, hogy iskolánk nincs elegendő számmal, azok állítása tehát elkerülhetlen szükségesség, a kérdés tehát az, vajjon ki állítson? Az egyes egyházak saját felekezetük tagjait annyira

megterhelték immár adóval, hogy akkor, midőn az iskolák állítására nem kötelezettek, csak jogositottak, pusztán iskolai czélokra adót nem vehetnek ki, másként pedig nincs módjukban az iskolaállítás, hacsak a város nem fedezi az összes költségeket. Eddig is hozzájárult a város a felekezeti iskolák költségeihez, de hozzájárult a felekezet is cserében azért a jogért, hogy a tanítókat ő maga választotta és választja s a felügyeleti jogot az iskolaszéke által ő gyakorolja. De nem beszélve az egész rendszer helytelenségéről, mely a felekezeti népiskolák istápolásában rejlik — még volt valami értelme akkor, mikor a város ezt saját törzsvagyonának jövedelméből, a polgárok külön megterhelése nélkül tette; ma azonban, midőn a város sem tehet a mainál több kiadást a polgárság újabb megterhelése nélkül semmi czélra, nagyon ésszerűtlen dolog volna városi adót kivetni olyan iskolák czéljaira, amelyeknek ügyeibe a városnak semmi beleszólása nincs s amelyeknek költségeihez épen azok nem járulnának hozzá, akik benne parancsolnak a felekezetek. Mondhatná valaki, hogy a felekezeteket is a polgárok alkotják. Igen a polgárok alkotják de a városi adót a városi hivatalnokok szedik be, annak hova fordításáért s ők felelősek s ezt a felelősséget, róluk a felekezett iskolaszékei az által hogy ők gyakorolják a felekezeti iskolákban a felügyeletet s ők választják azok tanítóit:

le nem vették s így a városi hivatalnokok, a községi iskolaszék és az egész városi közgyűlés egyaránt felelős olyan dolgokért, a melyekbe semmi beleszólása nincs egyiknek sem.

Már ez az okoskodás maga mutatja, hogy a legkönnyebb megoldás az 5 százalékos iskolaadó kivétele mellett a községi iskola. Azonban van még más nyomósabb ok is: a város érdeke s a törvény rendelkezése, mely a községet magát kötelezi a kellő számú iskolák felállítására. Azt senki sem tagadhatja, hogy Debreczen polgársága ezt a terhet megbirja, hiszen más városok polgárai sokkal több községi adó mellett is, fizetik ezt.

De ez nem is lehet kérdés, mert az iskola adót a kormány maga is kivetheti a községre s ahol szükségét látja ki is veti, sőt Debreczent már meg is fenyegette vele s akkor kötelezi a községet a törvény erejénél fogva az épületek felállítására s azonkívül beszedi a saját czéljaira az iskolaadót, a polgárságot kettős költséggel terheli s a l a m i i s k o l á t á l l í t, a melybe szintén nincs beleszólási joga a városnak, míg így, ha községi iskolát szervezünk, az 5 százalékból az építés is, a fentartás is kikerül.

Kikerül annyival inkább mert az iskolaszék kimondta, ugz az óvodijnak 1 fttal felemelését, mint a községi iskolákban a tandij behozatalát. Minda-

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Mari.

— A »D e b r e c z e n « eredeti tárczája. —

Reggel fél ötkor indultam el Novgorodból, termékeny buzavetés között lassan haladtam a közeli falu felé; a mezőn arató leányok dudoltak halk bánatos nótákat, tele vágygyal szenvedéllyel, barnas kezükben meg-megvilant a fényes acél sarló.

Távolabb két-három öreg paraszt beszelt a szent szütről, áhitatosan simogatták ritkás hosszú fehér szakállukat néha—néha keresztet vetve.

Az egész vidéken a jólét, nyugalom, terült el; fehér tornyával ide látszott a szomszéd falu fehérre meszelt kis temploma.

Egy keresztutnál fiatal paraszt üt — Elmélázva bánatosan kötögetett valami kosarat, néha—néha felsóhajtott az orosz parasztek jellemző siró arc kifejezésével.

Megkérdeztem tőle ez utat. Megmutatta — Egy 10 kopekes ezüst pénzt dobtam neki, Megköszönte és vezetőnek ajánkozott.

Hallgatagon haladtunk eleinte néha—néha mondott el valamit a szomszéd birtokosokról, melyik a jó, melyik a rosszabb, Aztán kis faluról beszélt, a hol a szülei sirja van, hosszan lelógó veres haját félre-félre simítva

az arcjától. Egy egy kérdésemnél idegenkedvé nézett reám.

Aztán önmagáról beszélni kezdett sajtáságos éneklő hangsúlyozással. — A tehenéről és a házáról; végül Mariról kezdett beszélni.

Nagy veres öklével sűrűn dörzsölte kender színű szempilláit, »Mari!« mondá zokogva »Mari!«

A falu legszebb leánya volt. Arcza miut a templomi szent képeké, szeme fekete, haja vörös, fénylő. Vasárnapoként tódultak utána a legények.

Az ő jegyese volt. Gyakran jártak ki együtt a rétre korszóval kezükben, beszéltek a jövőről. A leány beszélt ő meg haligatta. Mar ki volt tüze az esküvő napja. A pápa készitése már a lakodalmi koronákat beszélt róla az egész falu.

Az uraság is eljött az esküvőjére, ott ölelte a menyasszonyát. — Joga volt hozzá épen a pap elé akartak menni, megsimogatta ünneplő ködmönét és a menyasszonyát kereste. Nem volt a házbán. Lement a kertbe végig a kis patak partján, kiálltotta a nevét mindenütt szeretve, sirva is — nem jött. Vele elment az uraság is.

Akkor azt hitte, meghal. Nem izlett az étel, semmi, semmi. Ugy érezte, hogy semmi nincsen a világon, bambán nézett a falusiakra, akik azt hittek volna: megőrült. pedig nem

őrült meg, csak a mátkáját várta; visszavárta a városból hova elszökött, vissza a nagy világból, hova elmenekült előle, vissza az ölelő karokból melyek fogva tartották.

Fájt a szive, nagyon fájt. Ugy szoritotta a torkát, a mellét, még a szive alját is, valami névtelen érzés. Egy fejszét vett fel, talán maga sem tudott róla, és ment a menyasszonya után. Az uton megfogták, megállítottak ötvenet vertek rá, nehéz kancsuka-ütéseket — felállott és tovább ment.

Várta, visszavárta — a visszajött. Égő lázas folttal az arcán, rekedt Száraz köhögéssel az ajkán. — a színtelen arcán, melyet kipirosított olykor-olykor egy-egy vércsepp. Selymes véres haja megtört, kifakul uri ruhákban üvegesülő szemekkel, sebes lábakkal jött vissza falujába a szép Mari...

Odarohant hozzá. Örömkialtással borult a nyakába ölelte csokolta. Nem kérdezte hol járt, nem imádkozott hozzá: legyen a felesége — tagadólág rázta a fejét a lány. En nem lehetek senki felesége, tette hozzá bánatos; fakó mosolylyal.

Este volt, alkony volt. A novgorodi felhők behalóztak a láthatárt a zöldlevelű fak erővel betolták a fejüket az ablakon. A templomból beszallott a tömjén füstje, a kántor vontatott, panaszos éneke. Megcsendült a lélekharang — távolból behallott az arató leányok egyhangu danája, mellette felhangzott

kettő természetes, mert a szegényeknek ugyanis elengedik, a gazdagok pedig nem érzik meg s a városnak nagy jövedelme lesz belőle iskolai czélokra.

Ezekből következik, hogy sokkal több haszna lesz az 5 százalékos iskolaadónak, mint amennyi kellemetlenséget a polgároknak ez újabb kiadatokozni fog.

BELFÖLD.

A főrendiház, mint ezt már je'entettük, pénteken d. e. 11 órakor tartja legközelebbi ülését, melynek napirendjét a következőkben közöljük: 1. Elnöki előterjesztés; 2. a honvéd nevelő és képező intézetekről; és 3. a császári és királyi közös hadsereg katonai nevelő és tisztképző intézeteinél magyar korona országbeli ifjak részére létesített állami alapítványi helyekről szóló 1882. XXV. törvényzikk módosításáról szóló törvényjavaslatok érdemleges tárgyalása.

A képviselőház mai ülése. A képviselőház ma d. e. 10 órakor tartott ülésén folytatta a bünyádi perrendtartás elbeteleltetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalását. A függetlenségi és 48-as párt részéről Szalay Károly beszélt, a nemzeti párt pedig ékesszavu papját Hock Jánost küldte tüzbe. Az ülés végén interpellációk is voltak.

Kossuth ünnep Karczagon. *)

Saját tudósítónktól.

Karczag, jun. 21.

Fényes ünnepség színhelye volt tegnap délután városunk, Kossuth Lajosnak, a magyar nép atyjának arcképét lepleztük le, a melyet a város közgyűlése az ezredéves ünnepségek alkalmából festetett tanácskozási terme számára. — Mivel a város hatósága ismerte azt a rajongásig menő szeretetet, a melylyel a mi népünk Kossuth Lajos emléke iránt viseltetik, mindenkinek egyenlő részt kívánt nyújtani az ihletből és a lelkesedésből, melyet a vasárnap délutáni ünnep nyújtani fog az ünnepély színhelyét a város főterére tervezte.

Ebben ugyan némileg megakadályozott

*) Tegnap számunkra későn érkezett. Szerk.

a Kyrle Eleizon, — az akácvirága elárasztotta illatával az egész szobát — a szép a a rossz Mari kiszendvedt.

Behunyta a szemét — mondá a paraszt — és nem nyitotta fel többé. Hideg lesz az ajka es keze, hidegebb mint a téli jég. És én leültem a küszöbre és megüttem a földet. Add vissza Marit — mondtam neki add vissza s vedd el mindenem — nem adta vissza, nem adta vissza. Mari! mondá erősen kiáltva, míg reszkető ajkai elkékültek — Mari! tevé hozzá halk, zokogó hangon.

Es tovább mentünk a poros országuton. Az utunk a temetőbe vitt. Messziről integettek felénk a sajtáságos, megbarnult keresztek — a virágok illata betöltötte a leget. — Sirva állott a paraszt egy frissen hantolt sirhalom előtt. Add vissza, add vissza sutlogás az ösi szél zörgette, verdeste a sárguló lefonnyadt platán leveleket.

A. S.

A Bojások.

Irta: Falk Miksa Richard.

— A Debreczeni eredeti tárczája. —

1. A két Svutits.

A gyorsan robogó express első osztályu szakaszában unottan dőlt hátra a főhadnagy ur, bodor füstkarikákat bocsátván a légnek.

Eles fűtyentés zavarta fel álmodozásából es kitekintett az ablakon. A kalauz alázatosan jelentette a főhadnagy urnak, hogy Bécsnél vagyunk.

bennünket az időjárás, azonban mivel épen a diszközgyűlés alatt szünetelt az eső, az minden tekintetben sikerült.

Mar jókor reggel talpon volt minden ember s a közeli községekből nagy rajokban érkeztek, kocsin, gyalog és vasúton egyaránt az érző es lelkesedő igaz magyar szívű polgárok, hogy láthassák képet a megdicsőültnek s láthassák, hallhassák édes fiat, nevének es elveinek örökösét, a ki a déli vonattal szintén megérkezendő volt az — ünnepélyre.

Az egész délelőtt a gyülekezéssel es rendezkedéssel telt el. Délig, mikor megindultunk a vasúti állomáshoz, százig menő kocsisor verődött össze, hogy kivonuljon fogadására Kossuth Ferencznek.

A menetet diszbandérium nyitotta meg, melyben a város szebbnél-szebb dalai legényei vettek részt, aztán következett a hosszú kocsisor, melyet Rimaszombathy István h. polgármester vezetett, a ki mellett aztán Kossuth Ferencz foglalt helyet a visszajöve'el alkalmával.

Déli 1 órakor érkezett meg a budapesti vonat, melynek első osztályu kocsijából vidáman, jó szinben szállott ki Kossuth Ferencz, a függ. es 48. part elnöke. Kisérétében volt titkára Vörös János es Barabás Béla orsz. képviselő. A mint a kocsiból kilépett, szeretett lelkészünk es képviselőnk, Madarász Imre üdvözölte néhány meleg, szives baráti szívvvel a város közönsége nevében, amelyre Kossuth röviden válaszolt.

Megindult most a gyönyörű menet a városba a piacztérre, ahol a közgyűlés helye körül volt zárva s azon belülré csak jeggyel lehetett bejutni, a közönség többi része egy ezrekre menő néptengert alkotva aordonon kívül foglalt helyet. A gimnázium falára volt felakasztva a lepellel leborított kép s az alatt volt az elnöki emelvény. A jobb oldalon, a templom felé a meghívott vendégek, a térség közepén a városi képviselők baloldalon pedig a nők helyezkedtek el. A közönség az egész uton es a piacztéren es a közgyűlés megnyitására folytatatosan éljenezte a megjelent képviselőket: Kossuth Ferenczet, Barabás Bélát, Madarász Imrét es Papp Eleket, kiknek egytől egyig fényes szerep jutott ezen a diszes ünnepségen.

Pontban 2 órakor nyitotta meg Rimaszombathy István h. polgármester a diszközgyűlést s üdvözölte a város ne-

vében a megjelent képviselőket, különösen köszönetét fejezve ki Kossuth Ferencznek.

Ezután Papp Elek orsz. képviselő lépett a szószékre, hogy elmondja az ünnepi beszédet. A remek beszéd alatt, mely senkit sem hagyott meghatottság nélkül, lehullott a lepel a képről s az óriási közönség örömtől vegyes bámulattal nézte képét. Alig hangzott el a szép beszéd, felhangzott az éljenzés es taps.

Ekkor Barabás Béla orsz. képviselő lépett a szószékre s elszavalta Barány Em'nek Kossuth sirján cz. költeményét.

Ezután Kossuth Ferencz, a dicsőültnek édes fia állott fel, hogy megköszönje a kegyeletet, a szeretetet, melyet Karczag városa Kossuth Lajos emléke iránt ily impozans módon nyilvánított s kérte a polgárágot, maradjon mindig hű Kossuth elveikhez.

Valósággal viharzott az éljenzés a gyönyörű, hazafias szavakra melyeket a város nevében Rimaszombathy István eluok közönte meg aki aztán a közgyűlést bezárta.

Ekkor fölhangzott a Hymnus ennek hangjai közt a legnagyobb rendben jeloszlot a gyűlés, Kossuth Ferencz pedig a városbáza nagy termében az eleje áru'lo küldöttségeket: A Tarsaskörét, a 48/49 honvédegyletét, az ipartestületét, azután a vidékről érkezett küldöttségeket, nevezetesen a kunmadarasiakat külön, a Kisujszállás, Tetétlen, Földes Nádudvar es Kaba küldöttségeit egyszerre.

A küldöttségek fogadása után Kossuth Ferencz a Tarsaskörbe ment, hogy visszaadja a látogatást. Nehány perczet töltött ott, bemutatván magának a város legelőkelőbb férfait.

Délután 4 órakor az egész közönség Kossuth Ferencz es a képviselők élénk eltetése között a város főterén rendezett nagyszabású népünnepélyre vynu'lt, a hova 5 órakor Kossuth Ferencz es kísérete is kiment s megtekintvén az ünnepet a szeretetnek es tisztelgetnek megragadó módon történt nyilvánulásaiban részese'it. Megjelen séert szeretett lelkészünk s képviselőnk, Madarász Imre üdvözölte mire Kossuth Ferencz es Barabás Béla feltek, gyujtó beszédet intézve a népbe, melyekben kitartásra buzdították a 48-as eszmék mellett.

Este 8 órakor az ev. ref. gimnázium udvarán közvacsorára gyűlt össze a közönség,

A vonat megállott, alig néhány utas sietette a hordárt es szállott fel az alázatosan mosolygó kalauz előtt a coupéba.

Csinos szürke cilinderes fiatal ember csendes szakaszt kért a kalauztól, a ki a főhadnagy ur által befűstölt coupéba helyezte el, a »kifogástalan gentlemant«, mert ekként apostrophálta a mosolygó kalauz társának, miután három ezüst koronát vágott borraivaló gyanánt zsebre.

A cilinderes ur köszömvén a tisztelő főhadnagnak, elhelyezkedett. Czigarettára gyujtott es bámult az ablakon. Sokáig nézegettek egymásra s mindkettőnek egy gondolata volt: ejnye, de szemtelenül fixiroz engem ez az ur! Végre a szürke cilinderes ur megtörte a csendet.

— Svutits Pál képviselő!

Mire a főhadnagy ur olyan édesdeden kaczagott, hogy a cilinderes ur a vészjelzőt kereste tekintetével.

— Svutits Pál főhadnagy, a 7 ik honvédszázare'dnél.

Erre még a cilinderes kezdett nevetni.

— Svutits! ? A Bojárokból?

— Igen, az öregem szegény Tamás volt.

— Az enyém Pomar.

— Tehát Svutits vagyok »de genere Liptó.«

— En: Svutits de genere Baks.»

— Ne mond öregem! Hiszen én veled perelek a baksi földekért!

— Ugy látszik! Milyen véletlen!

— Bocsáss meg, ha tudtam volna, hogy ilyen szeretetre méltó dupla druzám es rokonom van soh'se perlekedtem volna veled. Különben is, te is én is örököltük a pert. Par pillanatra, bocsáss meg, taviratot fogalmazok ügyvédemhez es a legközelebbi állomáson leadom.

— Ugyanezt cselekszem én is, szolt a főhadnagy.

— De mi lesz a baksi földekből?

— Megosztjuk!

— Helyes! Ha apáink tudták volna nem csináltak volna fiaiknak a'kalmatlanságot.

A taviratok megírása után, a mosolygó kalauznak adattak át, hogy a legközelebbi állomáson adja föl!

— Honnan jössz főhadnagy?

— Párisból fiam. Négy havi szabadságon vagyok, melyből három hetet a Rivierian, kettőt Párisban töltöttem.

— Es te!?

— Államtitkárnak szánt a miniszterelnök, hát fel kellett csoszognom Bécsbe. Hej pedig hidd el, jobb képviselőnek lenni! De nem szeretik a fiuk, mert sokat beszélek. Nem bánom csak kariére, ez a fő!

— Mit csinálsz a szünetek alatt?

— Szünetek! ? Mese az; a mig a 16-ik paragrafus, meg a kvóta át nem megy addig nem szünetelünk! Es te?

— Czéltalanul bolyongok, a fürdők, tanják, soiréek es Annabálok karton illatu tengerében.

volt legalább 7000 teríték, már az ünnepély reggelén több mint 6000 jegy kelt el S a l l a y Janos tanácsnoknál.

A vacsorán egymást érték a tósztok. M a d a r á s z Imre Kossuth Ferenczet, P a p p E'ek pedig Barabás Belát köszöntötte fel, mire K o s s u t h Ferencz válaszolt, Karczag város polgárait áltelve. Ezután B a r a b á s Bela mondott gyújtó beszédet, a mely extazisba hozta az egész közönséget. Foglalkozik a karczagi polgármester választással a melynél úgy tesz a kormány, mint az a gazda a melyik választást engedett a fiának a két pár lova közt, de hozzá tette, hogy a körmére üt, ha a szürkét választja. Hivatkozik a mult képviselőválasztásra emlékeztetve hozza azt az adomát, mikor egy leány egy öreg tapasztalt embertől kérdezte, hogyan-e az udvarlójának s az öreg azt felelte, hogy hinni lehet lányom, de ne előlegezzél neki semmit. Nem is lehet ami kormányunknak sem. Aradot Pecska látja el kenyérral s a kenyér piacznól egy siket asszony szokott volt árulni.

Egy ember hozzá megy, kenyeret akar venni s kéri, mi az ára? — Pécskára, felel a kofa. — Hova való? kéri az ember. — Harminez krajczár.

Erre az ember azt kéri: Tán bolond kend? — s az asszony azt felelte rá: Végig az egész sor! Bánffy Dezső is ilyen siket kofa s sem felel soha egyenesen. Kéri Karczag népet, hogy tartson ki az egyedül őszinte függetlenségi és 48-as párt mellett. Élteti Karczag polgárait,

Ezután még számos tósztkövetkezett s K o s s u t h Ferencz a képviselők kíséretében az éjjeli vonattal el utaztak Budapestre.

Nagy kár volt hogy a vacsorát az eső majdnem teljesen elmosta.

Beóthy Zsolt.

— Apró vonások egy nagy emberről. —

Debreczen, június 23.

Egy nagy tudós érkezett tegnap délután Debreczenbe, egy széplelkű ember, aki előtt az irodalom és tudomány minden munkásának s minden barátjának meg kell hajtania a zászlót, mert megérdemli.

Mi sem térünk ki a kötelesség elől, annyival kevésbbé, mert ennél kevesebbét alig róhat reánk a mi hivatásunk.

— Ne „poétizálj” főhadnagy, mondok neked valamit!

— Halljuk képviselő!

— Pardon, allamtitkár! — Eddig azt hittem, egyedül vagyok a Svutitsok közzül és hogy én vagyok az utolsó Bojár. Ketten vagyunk, valószínűleg bennünk fog kihalni a Svutits familia. Pajtás ne hagyjuk el egymást.

— Gilt! Szervusz! Parancsolj egy kis cognacot?

— Köszönöm! Én meg Quarnerot viszek magammal az utra, közösen fogyasszuk.

A főhadnagy ur cognacot tett ki táskájából, mi alatt a képviselő a Quarnerót szabadította ki az irományokkal telt ládikából.

— No te jól el vagy látva mindennel! Szólt a főhadnagy urhoz a képviselő, miután a poharakat megtöltötte.

— Éljen a karriére!

— Szervusz! — És a két bohéme pipa mulatott a robogó expresz első osztály szakszabán.

A főhadnagy ur füttyölni kezdett, a képviselő meg átölelve tereztelt a vig hadfinak.

A mosolygó kalauz ismételtel jelenteni akart valamit, de a két Svutits nem engedte szóhoz jutni; hanem lefogták és a Quarneró egész tartalmát egy szuszra a torkába öntöttek. A két Svutits jól mulatott a dolgon; a kalauz prüszkölt ugyan egy kissé, de ő is csakhamar kacagni kezdett, mire a főhadnagy ur oldalba ütötte szólván ekként: „Abrincs!”

B e ó t h y Zsoltról írni! Micsoda szép s mégis milyen nehéz feladat... Nem azért, mert ő az eszthetika tanára, aki tehát bonczóó kés alá veszi azokat az írásokat, amelyeket mi, szerény epigonok elkövetünk, róla vagy bárki és bármilyen másról írván, — attól mi nem félünk, mert érezzük kicsinységünket s minékünk dicséret már az is, ha Beóthy Zsolt érdemesnek tartja elménk termékeit arra hogy kifogást tegyen rájuk, szóval ha csak kezébe is veszi, tudván hogy csak mi, egyszerű újságírók vagyunk a szerzői, — hanem igenis azért, mert meg vagyunk akadva, hogy abból a sok szeretetreméltó tulajdonságból, amely az ő nagy tudományát kíséri, melyeket válogatunk ki az ő egyéniségének néhány sorban való megrajzolására.

Kezdjük tehát — legjobb lesz — az elején.

48-as ember. Már tudniillik nem elvileg, hanem tényleg. Politikával eddig nem sokat foglalkozott, habár a kormánypártnak nem igen lehetett nagy híve sohasem, — ami olyan széplelkű emberről, mint Beóthy Zsolt, csak természetes is, — mert — ha jól emlékszem — mikor a Lipótvárosban legelőször támadt fel az ellenzék s a Borszem Jankó megcsinálta azt a remek kortesnótát:

Kereskedő iparos
A Megyeri K r a u s z Lajos
jos, jos, jos!

Ez az ember aranyos
Adakozó, vagyonos,
nos, nos, nos!

A M e z e i, bár kezei
Messze érnek, bukik meg;
Ti is csak azt éritek
F r i d m a n n Bernát s R o b i c s e k
cheque, cheque, cheque!

Beóthy Zsolt az ilyen derék a d a k o z ó jelölt mellett Robitsekre szavazott. Persze erről nem merné ma már, 5 t ljes esztendő multán jót állani s ha nem úgy van, most rögtön bocsnatot is kérek tőle érte, hanem az már egészen bizonyos, hogy Mezeire nem szavazott, mert ime a mult évben is ő volt a S c h l e s i n g e r párt elnöke, akit az egész ellenzék támogatott.

Beóthy Zsolt ugyanis, mint fiatalabb nagy embereink közül annyi sok pl. W e k e r l e Sándor, B a r o s s Gabor, E ö t v ö s Loránd báró, 1848-ban született Komáromban s nem hiába tette akkor melle állitá-

sának igazságáról a legnagyobb s a magyar történetnek egyik legdicsőbb pontját alkotó bizonyosságot a komáromi szűz: Komárom városa a szabadeszmék nagy korszakában épen úgy kitett magáért, mint 1825-ben a magyar nemzet új élete kezdetén: akkor J ó k a i Mórt, 48-ban pedig B e ó t h y Zsoltot adta a hazának, akit az irodalmi jó izléstől, az eszthetika törvényeitől valóban n e c a r t e, n e c M a r t e nem lehet eltéríteni s mert ő annak lélekben felesküdt vitéze.

Nem hiába volt azonban bíró fia: jogászságon kezdte, mint annyi sok jelesünk. 1892-ben dékánja volt az egyetem bölcsészeti karának s az egyetemi kör vacsorát rendezett, amelyen az egyetemi tanács is megjelent s V é c s e y Tamás a jogikar dékánja a különben is és a vacsorán is óriási kisebbségben szükkölködő filozopterektől elreklamálta két legjelesebb és legszeretettebb professzorukat, akik akkor véletlenül épen maguk képviselték ott a bölcsészeti fakultást, E ö t v ö s Loránd báró akadémiai elnököt, az egyetem rektorát és a fizika tanárát valamint B e ó t h y Zsoltot, a tanárvizsgáló bizottság elnökét, a bölcsészeti kar dékánját s az eszthetika tanárát, — mint volt jogászokat.

S csakugyan mindakettő kénytelen volt elismerni, hogy ők a Vécsey dékán fenhatósága alá tartoznak s szegény filozoptereknek megkellett elégedniük azzal, hogy legalább a kathedrán a mieink.

De ott aztán csakugyan a mieink voltak mindaketten, E ö t v ö s Loránd már 22 éves korában egyetemi tanár lett, Beóthy Zsolt ellenben előbb kijárta az élet iskoláját: újságíró lett belőle s csak a G r e g u s s Ágost halála után 1882-ben került az egyetem tanári székébe, mint nyilvános rendkívüli tanár s csak 86-ban lett rendes tanárra.

De nem sokat határozott nála ez a két czim, sem a köztük levő bármilyen különbség, rövid időn megkapta ő azt, amelyik becsesebb bármivel arra az emberre, aki kitálta ezt a szép műfordítást: „Az Istenek szertettek: tanítótá tették!” — a l e g s z e r t e t t e b b t a n á r ékes titulusát.

Mert az ő valóban és ez nem is lehet másként. Beóthy oltja az egyetemi ifjuságba a művészeti és szépérzékét az izlést és minden nemes iránt való rajongást, tehát a saját taniásának ő az első próbaköve s ha a tanár jó, a tanítvány fogékony: a legelső heyses ítéletet eszthetikai tekintetben róla kell alkotnia s ez nem lehet más mint az, hogy meg-

— Hallod főhadnagy, cigány!?

— Hallom! Látod pajtás az Uristev nem hagyja el a mulató magyarokat. — Szólt a főhadnagy ingadozó állást foglalván el. Igaza van hát Bismarcknak: „És mégis mozog a föld!”

— Nem Bismarck mondta ezt fiam, hanem Svutits Bernát de genere Czibak annó 1723, czafolta be a képviselő.

— Már akárki mondta, ide avval a cigánynyal! Pinczér, küldd le őket fiam.

A pinczér nem sokára visszatért az elegáns Csóka Mozsival és bandájával.

Csóka Mózs: beakart mutatkozni, valamint zenészeit is ismertetni óhajtotta Svutitsokkal.

A főhadnagy közbekiáltott:

— Nem bánom én fiam akárki leánya vagy; akkor tudom ki vagy; ha huzod a nótát. Előre dikhes!

— Igyatok fiuk! Aztán buzzátok, hogy „Lehullott az akáczelevél a fáról!” — szólt a képviselő.

— Pinczér két Mummot! parancsolt a főhadnagy.

A cigányok néhány pohár felhajtása után hangolni kezdtek. Csóka Mózs: látta: urakkal van dolga, a pezsgő is felhevítette egy kicsit. Játéka tele tüzzel, lánggal, édes suttogással; mintha a lelkét akarta volna abba a kormos kis hegedűbe önteni.

A két Svutits elérzékenyedve karolta át egymás. A főhadnagy szép bariton hangjáv

csodája azt a tüzet, azt a lelkesedést, amely ebben a szikár emberben lakozik s megszeresse, körülrajongja azt a nemes lelket, amely ennek a beteges látszatú, sápadt testnek a magvát alkotja.

Azonban rosszul beszélnek, nem a magvát mert Beöthy Zsolt, az, akit látunk, a tes, az ember, az is maga a tűz, a lelkesedés, a tudomány a jószág és az érzelem. Új le egy negyedóra elibe, beszélj bármi tárgyról: ha te beszélsz, Beöthy Zsolt követ egész valójával, ő maga is beleéi magát abba, amit te szólsz, ha pedig ő beszél, akarod vagy nem, de elveszi önállóságodat, el minden addigi gondolatodat, érzésedet, tudásodat és meggyőződésedet s ragad magával abba a csodás, eszményi világban, amelyekben megélni tudni csak a nagy szellemeknek adatott meg, ragad nem egy perczre, mint gondolnád, hanem ha ki akarod lelkedből vetni a tant, amelyet ő negyed óra alatt beléd püztalt: az követni fog, mint az árnyék s üldözni fog mint kísértet s minden lépésednél cédbe áll, ha megakarod tagadni azt, amire Beöthy Zsolt oktatótt légedet, a lelkesedést az idealizmust, az igazi széperzést.

Skeptikus, vagy talán, alapjában nem rossz, de megszünt a hited? menj és hallgasd meg Beöthy Zsoltot, amint Luczifernek fanyar igazságait izekre szedi s nem kell neked 14 jelenet, elég belőle néhány percz, hogy elrebegek Ádám nak mondasát;

Uram, legyőztél, im porban vagyok.
Nélküled, ellened hiába vivok:
Emelj, vagy sujts kitarom keblemet.

S hogy ma aunyfra lábra kapott a magyar irodalomban a mesterséges naturalizmus, annak az az oka, hogy a magyar újságírók többnyire jogászagon kezdik s fiatalabb korukban nem képesek felfogni, hogy milyen szükségük volna rá, felsőbb éveikben pedig jogi óráikkal esik össze s ezért nem halgatják Beöthy Zsoltnak szerda délutáni előadását, a melyeken egy-egy remek művet magyaráz minden félévben.

Azok, akik ezt az előadást hallgatták, sohasem lesznek affektált naturalisták, mert Beöthy megnyitja előttök az igazság kapuját...

Beöthy Zsolt nem ma lett azzá a k i, de igenis csak a legutóbbi időkben tették azzá, a m i.

Nevezetesen négy teljes esztendeig volt rendkívüli tanára az egyetemnek, pedig az

énekelte a solót, a képviselő mint egy bánatos fagotte kísérté a dallamot:

«Lehullott az ákácz levél a fáról.
Hej! de csinos asszony lett a babámból.
Máshoz mentél verjen meg az Uristen!
Nincs szeretöm, nincsen babám
De nem is lesz sohasem!

Valóságos extázisba hozta Mózi a Svutitsokat. Megfogták, kettőjük közé ültették, iatták s úgy huzatták a szomorú nótákat. A főpinczér csak azzal nem volt tisztában, hogy tulajdonképen mért mulatnak az urak.

A felszolgáló pinczér hízta a főpinczért, hogy ő jól ismeri a magyarokat, könnyen találak azok okot az ivásra, a busulásra.

A mosolygó kalauz ismét tiszteletét tette és engedelem nélkül pezsgőt akart inni.

A haragos főhadnagy gallérjánál fogva, akarta az ablakon kitolni, de a cigányok idejekorán kituskoltak a kupéból s zavartalanul mulattak tovább.

Egyszerre egy éles füttyentés: »Belgrád!

Kijózanodtak a Svutitsak egyszerre, fizettek s rohantak a pályaudvarra. ÓkPestre akartak és Belgrádban vannak!?

— Ne félj, míg a két Svutits együtt van biztatta a főhadnagy a képviselőt s eltűntek az utazók tömegében.

Folyt köv.

alatt igen sok sokkal kevésbé érdeme jutott el a rendes tanárság révébe s ő a legjobb, a legszeretettebb tanár csak 1890 ben lett a tanárvizsgáló bizottság elnöke s a tanárképző intézet igazgatója s csak 1896 ban lett a közoktatási tanácsnak másodelnöke (t. i. azért ez, mert az elnök az új szervezet szerint a miniszter). Holott Beöthy Zsolt évek óta vezére a magyar közoktatási férfainak, akik mikor évtizedek óta volt elnökét a középiskolai tanár egyesületnek nem tartották alkalmasnak e díszí vitetere s erős ellenzék támadt ellene, mely bizonyára megbuktatja vala, ha hivei jelölték teszik: a B ő t h y Zsolt nevének csak ki kellett ejteni, hogy megszünjenek az ellentetek, medrükbe térjenek a magasra csapott hullámok s kitörjön a lelkesedés a szegedi tanárgyűlésen: Éljen B ő t h y Zsolt, az orsz. magyar középiskolai tanár egyesület elnöke!

S ahonnan futottak az előtt a tanárok, mikor Beöthy Zsolt ragadta kezébe a tanár egyesület zászlaját, tödultak alá azok, akik már valaha voltak alatta s ott hagyták azok, akik eddig alája sem mentek — egyaránt

Ekképen most már ő tényleg és hivatalosan is a magyar tanárság vezére s ő fogja a jövő évben hozzánk vezetni a tanár egyesületet. Mint ilyen aztán tavaly, a millenium alkalmából miniszteri tanácsosságot, azaz méltóságos címet kapott. Addig is azonban hat esztendő után újra eljött hozzánk, hogy a ma kezdődő érettségi vizsgálatokon mint kormány-képviselő résztvegyen.

Kivánjuk, hogy legyen itt tartózkodása most is kedves, mint eddig volt, ha ellátogatott közénk s bocsásson meg, hogy tolakodva felmentük venni az ő nagy nevének, hogy apró irasunkkal megismertessük, akit mindenki ismer... hiába, minden szentnek magafelé hajlik a keze s nem tudjuk elfeledni, hogy valaha ő is — újságíró volt s csak aztán lett — tanár.

Fejő.

TARKA-ÉLET

A HUS-KÉRDÉSEHEZ.

A helybeli mászásokban
Nincs egy mákszemnyi kegyelet:
Legtöbbször villan a gyülejük
Kérdem múlt örök felett...

Vasuton.

Füstös, meleg kupékban
Mi: hölgyek és urak.
Nagy itt a mód, csupán az
Nem látja, aki vak.

Van gyűrű, karperecz, brós;
Van drága szép ruhának.
Szegény paraszt, ha látna,
Irigykednék reánk.

És mennyi mindenféle
Nagy terv és gondolat
Zörög tovább velünk e
Mozgó tető alatt!

Számít az egyik: mit hoz
Barázdán buzarend.
Messzebbre néz a másik:
Vaj' mennyi bor leend.

Magas politikáról
Beszél a harmadik,
A negyedik meg horkol
És nyugton álmodik.

Az ötödik kezében
Tárgyért sovárg a lant.
A hatodik fejében
Forog pikáns kaland.

A hetedik kibámul,
De egyet meg nem ért:
A zizegő kalászkok
Üde költészetét,

Kapára dőlve néz ránk
A friss mezők fia.
Pihenés annak olykor
Ékép bámulnia.

Pajzán fejében villan
Jókedvű gondolat
És a zörgő vasutnak
Szamarfüle! mutat.

Mellettünk elrohannak
Selyemrét, hús liget...
Teringettét, e pórnak
Igaza is lehet.

Sebestyén diák.

Táviratok.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónk távirata. —

Budapest, június 23.

A képviselőház mai ülésén folytatták a 3 hét óta tartó vitát a bűnvádi, perrendtartás életbeleptetéséről szóló javaslat és illetőleg a 16-ik §. ellen. A mai napon az egész ülést Szalay és Károly és Hock János beszélték ki.

Szalay Károly délig beszélt nagy hatással a javaslat ellen. Öt percz szünet után Hock János mondott szintén két órák remek beszédet.

Két órákor Hock János még mindig beszélt.

Rieger báró lett.

Budapest jun. 23. A Debr. ered. táv.) Az osztrák hivatalos lap ma királyi kéziratot közöl, mely Rieger Lászlót, az ő csehek vezérét bárói méltóságra emeli.

Közjogi vita a Házban.

Budapest, június 23. A Debr. ered. táv.) A legilletékesebb forrásból vett értesülés alapján jelenthetem, hogy bármikorra tűzi ki a kormány napirendre a czukoradó javaslatot az ellenzék legalább két hetes közjogi vitát fog provokálni, mert nem tartja alkotmányos eljárásnak, hogy ilyen fontos kiegészítési javaslatot akkor tárgyaljanak mikor az osztrák parlament fel van oszlatva s nem szólhat hozzá a kérdéshez.

Az angol királyi jubileuma.

Budapest, jun. 23. A Debr. ered. táv.) Londonból jelentik, hogy tegnap este a jubileum előestéjén rendezett kivilágítás nagy-szerűen sikerült s az angol nép lelkesése óriási.

Budapest, jun. 23. (A Debr. ered. táv.) Dublinból jelentik, hogy Irországban nem ünneplik a jubileumot. Dublin városán keresztül koporsót vittek gyászzenével s az azt kísérő óriási néptömeg az «Isten óvd meg Irországot!» kezdetű gyszadalt énekelt.

Budapest, június 23 (A Debr. ered. táv.) Londonból jelentik, hogy Keletindióban is szomorúan ünnepelték a jubileumot, mert az egész birodalomban óriási mértékben dühöng a kolera.

Ő Felsége és a siami király.

Budapest, június 23. A Debr. ered. táv.) Bécsből táviratozzák, hogy ő Felsége a király ma délben a siami királyt külön kihallgatású fogadta, ki azután a kapuczinusok zardájába, meut és bokrétát tett Rudolf koporsójára

Ujdonságok.

* Az egyházkerületi főjegyző választás

Dicsőfi József debreczeni lelkészre mint egyházkerületi főjegyzőre lapunk újabb értesülése szerint a huszti nyiregyháza és törökszentmiklósi tekintélyes egyházak presbiteri a mai egyhangulag reásvastak.

* **Országgyűlési képviselők Debreczenben.** Ma reggel Péter orsz. képviselő a mai nap folyamán a Debreczen—Derecske—nagyföldi h. é. vasut közgyűlése alkalmából Debreczenben időzött. Csávolszky Lajos orsz. képviselő, az Egyetértés f. szerkesztője ma d. u. 4 órakor érkezik Debreczenbe, hogy a Debreczen—füzesabonyi h. é. vasutnak ma d. u. 6 órakor tartandó közgyűlésén elnököljön.

* **Kugler Mihály előléptetése.** Örvendetes és mégis oly szomorú hírt közlünk olvasóinkkal. Kugler Mihály m. kir. államvasuti felügyelőt, a debreczeni üzletvezetőség kiváló szakfőnökét a kereskedelmi miniszter Budapestre helyezte át a központi igazgatóságához, a hol a forgalmi osztály lesz mint vezetőnek kezeire bízva. Kugler Mihály csak néhány éven át volt a debreczeni üzletvezetőségnek s családjával együtt városunk társadalmának tagja, de nagy műveltségével, kiváló egyéni tulajdonságaival, szeretetreméltó modorával úgy ő, mint neje és leányai a legtiszteltebbek és szeretetesebbek közé tartoznak s gyorsan vezető szerepre jutottak a társadalmi életben. A jogász és tisztviselői körnek ennek az előkelő gyűlésetnek minden mozgalmában előkelő szerepet játszott s merjük állítani, hogy midőn örül eléleptetésének, az egész város művelt társadalmának sajnálkozik s veszteségnek tekinti Kugler Mihályt a körünkben való eltávozását. Mivel egyik leánya Margit, két év óta dr. Vas Antal kir. törvényszéki bíró felesége, biztosítékot vélünk látni arra nézve, hogy Kugler Mihály sem feled el minket teljesen s néha néha visszatér majd közénk, a kik ugyanezzel a szeretettel fogunk reá és kedves családjára gondolni, a milyen sajnálkozással vegyes örömmel kísérjük előléptetését.

* **Egyházmegyei gondnokválasztás.** Az alsó-szabolcs-hajduvidéki egyházmegyében a gróf Dégenfeld József egyházkerületi főgondnokká történt megválasztásával megüresedett egyházmegyei gondnoki állásra már az összes egyházközségek beküldték szavazataikat. A szavazatbontó küldöttség ma este tart ülést a vármegyeházán Zsigmond Sándor esperes elnöklete alatt. Mint értesülünk a beérkezett szavazatok Puky Gyula debreczeni kir. táblai elnök, Lengyel Imre és gr. Dégenfeld Pál téglási földbirtokos között oszlottak meg. Nem tartják valószínűnek, hogy az első szavazás eredményre vezetne s majdnem bizonyosra vehető, hogy a két legtöbb szavazatot kapott között újabb szavazást rendelnek el.

* **Vasuti közgyűlés.** A Debreczen—Derecske—nagyföldi h. é. vasut r. t. ma d. e. 10 órakor tartotta évi közgyűlését a városháza nagytermében Simonffy Imre kir. tan. elnöklete alatt. A közgyűlésen a többek közt jelen voltak Dobóczky Sándor m. kir. államvasuti üzletvezető, Fráter Barnabás, Paksy Albert, Fleischer Jakab, Szártory Dénes, Berényi G., Juhász József, Polaschniczky Gyula, dr. Király Ferenc stb. összesen 4335 elsőbbségi és 1044 törzsrészes képviselővel. — Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentését tudomásul vette a közgyűlés s az azokban foglalt intézkedéseket és javaslatokat jóváhagyta, a zárszámadást

pedig észrevétel nélkül jóváhagyta s a mérlegben mutatkozó 23,923 frt 5 kr. nyereségből a törlesztési terv értelmében 15 db elsőbbségi részvény visszaváltására 3000 frtot fordítottak s a megforgalomban levő 4819 db elsőbbségi részvényt 1896. évi szelvényért 1897. júli 1-ől kezdődőleg darabonként 4 frt 30 krral váltják be, a fennmaradó 201 frt 31 kr. felesleget pedig a jelen évi számlára viszik át s végül a felmentvényt úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak megadták. — Ezután az igazgatóságból és felügyelő bizottságból sorrend szerint kilépett tagokat, u. m. Bernáth Istvánt, Szunyogh Pétert, György Endrét és dr. Király Ferenczet, — illetve a felügyelő bizottságba Szártory Dezsőt, Paksy Józsefet, Fischer Ignácot újból beválasztották. A közgyűlést követően az új igazgatóság tartotta meg első ülését, melyen igazgatósági elnökké újból egyhangulag közfelkiáltással Simonffy Imre kir. tanácsost, Debreczen sz. kir. város polgármesterét választották meg, alelnökké pedig szintén újból egyhangulag Bernáth Istvánt. Ezután megalakították a végrehajtó bizottságot s Monostor-Pályi községnek a vasuti indóház kibővítése iránt beadott kérvényét pártolólág terjesztették a végrehajtó bizottság elé. Ezzel az ülés véget ért.

* **Bírói kinevezések.** Ö Felsője a király, — mint a hivatalos lap tegnapi száma közli — Ferencz s Lajos debreczenijárás bírósági albirót ugyanide járásbíróvá, Olchváry Zoltán debreczeni ítélőtáblai tanácsjegyzőt — albirót, Puky Gyula kir. táblai elnök titkárát pedig a hajdunáási járásbíróvá járásbíróvá nevezte ki.

* **A karánsebesiek elutazása.** A karánsebesi kedves vendégeink a ma reggeli gyorsvonattal távoztak el körünkől. Elhalmozták dícsérettel Debreczent és a vendégszerető várost, melyet itt tartózkodásuk alatt rajongásig megszerettek. Tegnapi este még kedves meglepetésben részesítették vezetőjüket Roncsik Lajos tanácsnokot, kinek szeneradét adtak. Es ma reggel a 44 román anyanyelvű de immár magyar érzelmű diák, szeretett rokon-szenves tanárrakkal a legkellemesebb emlékekkel szívükben elutaztak.

* **Érettségi vizsgálatok a főiskolában.** Ma kezdődtek meg az ev. ref. főgymnásiumi tanulók szóbeli érettségi vizsgálatai. Az írásbeli érettségi vizsga eredményét délelőtt 8 órakor hirdették ki a tanulók előtt, mely szerint a jelentkezők 57 közül, 6 egész évre visszavetettetett, illetőleg az érettségi vizsga újra letételére köteleztetett, 47-et pedig szóbeli érettségire bocsátottak, többet azonban ezek közül megszigorítva. A szóbeli érettségi vizsga délelőtt 9 órakor kezdődött a főiskola dísztermében, amelyen Zsigmond Sándor esperes elnököt, Bernáth Zsolt min. tanácsos pedig mint kormánybiztos volt jelen. A vizsgálatok már 27-én befejezést nyernek.

* **A debreczeni színház államsegélye.** A kormány által, az egyes vidéki színházaknak így a debreczeninek is évenként 3000 frt segély megadásáról a belügyminiszter a főispánt rendeletileg értesítette, azt a feltételt követően ki, hogy az illető színház igazgatója köteles 8 hónapos szezonon keresztül, havonként 4—4 tehát összesen 32 operaelőadást tartani, operanövéndékek szerződtetésével, vagy vendégszereltesítésével; kikötötte továbbá azt is, hogy az igazgató köteles 36 tagból álló zenekart tartani, 32 tagú kórust. Komjáthy János színigazgatót a főispáni hivatal a belügyminiszter rendeletéről értesítvén, Komjáthy kijelentette, hogy az államsegélyt elfogadja s kötelezi magát a feltételek betartására. Arról kéri értesíttetni azonban a belügyminisztert, hogy a debreczeni színházi idény csak 7 hónapig tart, továbbá, hogy megfelelő katonazené,

mért neki 36 tagból álló civil zenekar 4900 frtba kerülne, a mi tehát 1900 frttal meghaladja a segélyt. A szezon első két hónapjában nem adhat — írja továbbá Komjáthy, 4—4 operaelőadást, mivel egynek a betanulása is igénybe vesz egy hónapot. Az első két hónapban tehát legfeljebb 3 operaelőadást adhat, a többi hónapokban azonban hajlandó azt összesen 28-ra kiegyenlíteni. A főispáni hivatal Komjáthy indokolt fejteteleiről értesíti a belügyminisztert.

* **A sertésvész terjedése.** A sertésvész Debreczenben nemhogy szűnne, de folyton terjed. Most már vártsunk mind a 13 körzetében dühöng a sertésvész. Nap nem múlik el hogy IV-ik kerületi mezőrendőrkapitányságnál újabb megbetegedéseket ne jelentenek be. Folyó hó 8-tól 16-ig a következő kimutatást közli velünk a mezőrendőrkapitányság a sertésvész terjedéséről: megbetegedett 136 sertés meggyógyult 58, elhullott 20. A zárlat szigorú ellenőrzése valamint az óvintézkedések a lehetőség szerint betartatnak.

* **A debreczeni nyomdász egyesület jubileumi ünnepélyét rendező tizes bizottság Hoffmann Sándor elnöklete alatt tegnap este ülést tartott, mely alkalmával kimondta, hogy ezentul minden kedden és pénteken délután 6 órakor ülést tart. A munkafelosztás könnyebbítése céljából különféle albizottságok küldettek ki a program sikeréért keresztül vitelére. A jubileumi ünnepélyt mely országos nyomdász-kongresszussal lesz egybe kapcsolva a u. g. 20., 21. és 22-ik napjain fogják megtartani. Még pedig 20-ikán reggel 8 órakor jubileumi díszközgyűlés (az egyesület 25 éves fennállása alkalmából a városháza nagytermében); ennek befejeződte után a IX-ik országos nyomdász kongresszus megnyitása a „Magyarországi Könyvnyomdászok és Betűöntők Egyesületének elnöke: Czettel Gyula fővárosi nyomdatulajdonos által. Délben dísz-banket 21-én, szombaton a kongresszus folytatása a nyomdász egyesület helyiségében, este pedig dalestélytel egybekötött táncvigalom. A debreczeni nyomdász-egyesület jubileumi ünnepélyre megírta az egyesület történetét Horovics Zsigmond egyesületi ellenőrrel és az már a jövő hét folyamán sajtó alá kerül. A díszközgyűlés alkalmával azt szét osztják a mezeientek között.**

* **Elhalasztott párbajtárgyalás.** A debreczeni kir. törvényszék ma ítéltetett volna Gutfreund Sámuel ügyvédjelölt és társa felett, kik a tavaszon tetleges inzultus következtében pisztolypárbajt vívtak. A végtárgyaláson azonban Gutfreund Sámuel nem jelenhetett meg, mivel Budapestben éppen ma ment az ügyvédi vizsgának s így a tárgyalást elhalasztották.

* **A kassai nap.** A Gönczy egyesület tanulmányutjának Kassai része ily látogatási programmal van végleg megállapítva; a dom, felső magyarországi múzeum, áll. felsőbb leányállami polgárfiúiskola, katonai alreáliskola, gazdasági tanintézet, köz. elemi iskola, kisdudovoda, köztudó iskola, cikóriagyár, végre kirándulás a Csermely-völgybe.

* **A kereskedő ifjak nyári multsága.** A kereskedő ifjak önképző egyesületének július 3-án tartandó nyári táncmultságot rendező bizottsága mindent elkövet, hogy a kereskedő ifjuság által ezelőtt rendezett és mindenkor sikerült multságaival ez is egy színvonalon állhasson. A meghívók nagyrésze már szétküldött, azok kik tévedésből még nem kaptak volna és arra számot tartanak felkértenek, hogy Kuocz József és Társa cégnél, vagy Szent-Királyi Tivadar ur üzletében azt bejelenteni szíveskedjenek.

* **Tamburások bucsuja.** A rövid idő alatt kedvelté lett tamburás zenekar ma este bucsuzik el a debreczeni közönségtől a Vilmos-féle vendéglőben. — Bámulatos azon gyors siker a mellyel a zenekar magát kellemes ének és zenedarabjai által a közönség kedvenceivé.

* **A kereskedő ifjak nyári táncmulatsága.** A kereskedő ifjak önképző egyesülete saját pénztára javára 1897. július hó 2-án, a nagy-erdei vígadóban zártkörű táncmulatságot rendez. A rendező bizottság élén. Szestina Jenő egyes. elnök. Bárdos Géza egyes. alelnök. Boros Izidor mulatságrendező biz. elnök. Hochfelder Jakab pénztárnok. Vargha László ellenőr állnak. Kezdeté 1/2 9 órakor. Belépti díj szdmélyre 1 frt. Családjegy 3 személyre 2 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtnak. Jegyek előre válthatók: Szent-Királyi Tivadar, Zádor Lajos és Boros testvérek utak üzletében. Helyi vasut a mulatság végéig a közönség rendelkezésére áll.

* **Vonat megállás.** Junius 25-től kezdve a m.-sziget-lebreczen-püspök-ladányi vonalon lévő Neveltenfaú 98 sz. őrház feltételes megálló helyen az eddigi vonatokon kívül még az este közlekedő 1707 sz. személyvonat este 6 óra 26 perczkor, az 1708 sz. személyvonat pedig 8 óra 6 perczkor föltételesen, az utasok fel vagy leszállása czéljából meg fog állani.

* **A kitüntetések statisztikája.** Az ország legdrágább embere alighanem az országos min. kir. statisztikai hivatal főnöke, J e k e l f a l u s s y u r, a miniszteri tanácsos, akinek inspirációja folytán D á n i e l Ernő báró kereskedelemügyi miniszter közeleb az oly nagy visszatetszést szült statisztikai gyűjtésre vonatkozó törvényjavaslatot beterjesztette. Legujabban J e k e l f a l u s s y u r br. Bánffy Dezső miniszterelnököt inspirálta, hogy milyen szép lenne az, ha meg tudná Magyarország, hogy 1867 óta, tehát 30 év alatt, a demokraczia nem valami nagy dicsőségére hány ember kapott Magyarországon arany és ezüst érdemkeresztet, hányan vertek a csizmájára aransarkantyút? hány lett királyi tanácsossá szóval mily mérvben hullott az ordó, a kitüntetés? Ha Justus Perthes Gótában tud csinálni háromféle almanachot a souverain-hazak családjairól, a német grófi házakról és osztrák-magyar főnemességről, hát miért ne adjunk mi ki a mi kitüntetett, érdemes férfiakról szóló almanachot? A minthogy ugy is van. Erre vonatkozólag az országos min. kir. statisztikai hivatal az adatok beszügyeltetésére aminap megkereste városunk törvényhatóságát is, hogy a mellékelt jegyzéket nézzék át gondosan s az elhalálozásokat és a kitüntetés óta történt változásokat javítsák be s ezek megtörténte után szept. végéig küldjék vissza. Az Debreczennek küldött névjegyzék megelhetős terjedelmes, jelöl, hogy Magyarországon se szeri se száma a kiváló, érdemes embereknek. A büroókban megindul a névjegyzék figyelmes átnézése megfelelő korrekciója, kutatni fogja Magyarország területén egy csomó közgazdatisztviselő: ki maradt ki a gárdából? hol van még egy arany vagy ezüst kereszt-es ur, vagy falusi bíró, malátagyáros, pálinka-főző, vasuti bakter csendőrkáplár néptanító sab. satb. ki győzné elszámolni, avagy királyi tanácsos, aki a jegyzékben nem foglaltatik? Dolgozik sok ember, kutat, mert szörnyű valami is lenne, ha valaki egy malata gyáros, egy csendőr-káplár, egy falusi bíró stb. — ki találna maradni a listából! Istenments! Annak nem szabad megörtenni. Aztán meg fog jelenni a teljes névsor. Jekelfalussy ur, báró Bánffy Dezső a kötelességteljesítés érzetével néznek rajta végig, hogy ime milyen korszakalkoto munkát hoztak létre! Mi pedig szürke, egyszerű munkás emberek azt kérdezzük a mi korlátoltágunkban a hajdani »Harmas kis tükör»-rel: Immár mikor mindezeket tudod, mi hasznát veszed? S hány ilyen haszontalan, semmi czélra nem szolgáló statisztikai felvételt csináltaként az ország különböző büroókban; annak csak a mindenekelátó és tudó Isten a megmondhatója!

* **Kézimunka kiállítás.** A nőipariskolában a kézimunka kiállítás 24-én veszi kezdetét és tart bezárólag 27-ig este 6 óráig. Megtekinthető naponként d. e. 9—12-ig és d. u. 3—6-ig. Ajánljuk a szép kiállítást olvasóink figyelmébe, melyet holnapi számunkban részlete en ismertetünk.

* **A szoboszlói «boudoire».** Vidéki lap-társainkat még a gonoszság sem vádolhatja azzal, hogy ne lennének hiv. krónikásai a helybeli közéletnek, és Kló asszony, ha valamikor a XIX század történetének megírására kerül a sor, bizonyára nem kis büszkeséggel fogja előadni a magyar vidéki lapokat, amelyekben a görög-török háboru eseményei ép oly ékesen vannak megénekelve, mint az a kétségtelenül nem kis jelentőségű szenzáció, hogy a törvényszéki elnök beszélő papagája egy csütörtök délután kirepült az ablakon. A vidéki újságok lelkiismeretességének fölemelő példáját nyújtja ma Szoboszló és Vidéke című derék lap-társunk, amely gazdag hírvonatában kövér cicero betűkkel közli a következő újdonságot:

A városház budoire-ja. Az új városházban a házipénztár van a legteljesebb kényellemmel berendezve, mert ott még tükör is van, amely pedig a hivatalosobákban elég ritkaság. Ez az irigylt butordarab a legujabb divat szerint keresztbe akasztva ott függ a falon, a menyezet szélső gerendája alatt, úgy, hogy akármelyik új pár alája ilenék a lakadalmi vacsora estélyén. No de használják is nyakra före. A fiatalabb hivatalnoksereg naponként kétszer, háromszor is oda zárándokol előbe a frizuráját rendbehozni, s nem ritkán megtörténik az is, hogy a Bánom előtti «Gránie»-ről felzarándokolt adópenztárnok percekig törölgeti benne kövér izzadság cseppektől kivert tarkoponyáját. B e s z é l i k, h o g y a h á z i p é n z t á r i e l l e n ö r e l e g á n s n y a k k e n d ő c s o k r a i i s e z e l ő t t k é s z ü l n e k, s ő t a r o s z n y e l v e k a z t i s r e b e s g e t i k, h o g y m é g a n y i l v á n t á r t ó t a n á c s n o k i s b e l e b e l e l e s o l y k o r o l y k o r a z e m b e r i h i u s á g n a k e m e k á r h o z a t o s t a l á l m á n y á b a. E z t a m i n d e u k i á l t a l d e d e l g e t e t t b u t o r d a r a b t k ü l ö n b e n a n a p o k b a n f e k e t é v e l v o n j á k b e, m e r t a h á z i p é n z t á r n a k a «folyó készpénz teljes hiánya» miatt családi gyásza van.

A jövődó kor buzgó történetirója egész sereg értékesnél értékesebb adatot tud meg e csinonon megfogalmazott közleményből, megtudja, hogy a szoboszlói házipénztár tulajdonképen egy kacéru berendezett budoár, amelyben nem halvány őgrófnék várakoznak a szerelmes Raoul lovagra, hanem ahol jól táplált adópenztárosok igazgatják meg leomlott hajfűrteket. Megtudjuk továbbá, hogy a szoboszlói házipénztár ellenőre elegáns nyakkendőcsokrot visel, sőt a világtörténelm számára szintén ez a körülmény őrizi meg ama fontos adat híret, hogy még a nyilvántartó tanácsnak is bele-beletekint neha napján a tükörbe... Miandenesetre fájlatjuk, hogy idézett, derék lap-társunk ug az árvaszéki ünökről, mint a telekkapitányról, az utbiztosról és a városi közgyámról érthetetlenül és titokzatosan hallgat, mert diszkreáció ide vagy oda, de az ember elvégre is arra kíváncsi ám egy kicsit, vajjn az utbiztos is belenéz-e olykor-olykor a budoár tükörbe? és egy füst alatt már azt az intimitást is elárulhatta volna kitünő kollegánk, vajjn a szoboszlói városi hivatalnokok sőkifitt, hadsióját vagy polgári császárszemlyét harapálnak-e délelőttöket a sör mellé?

* **Gázályhák a tornyokban.** Az ev. ref. egyház gazdasági szakkbizottsága az iránt fordult a városi tanács-hoz, hogy a Nagytemplomnak kisebb harangokat tartalmazó egyik valamint a kistemplom tornyában az ott lakó örök számára gázályhákat készíttessen. A tanács mai ülésében a kályhák felállítását a jövő évi költségvetés terhére e-rendelte s egyszers mind a kályhák felállításának időpontjától kezdve az illető tornyokban a távol való fűtést betiltotta.

* **Történetek a háromlábú asztal körül.** A spiritizmus hívei napról-napra szaporodnak, pláne a mióta T o v ö l g y i T i t u s z „Van-e más világ?» czimü könyve megjelent, az egész ország tele van kísérletezőkkel s hol lámpa világa mellett, hol meg három sötét szobában tartják az új szekta papjai és papnői mistikus üléseiket. Városunk közön-

sége, mely minden divatnak nagy sietség-séggel hódol, a háromlábú asztal tánczoltatás, szellem idézés divatját is fölkapta. Pár év óta vannak már városunkban kísérletezők, de annyi spiritiszta soha sem volt, mint ma van. Az asztalosok nagyban készítik a könnyű, három lábú asztalokat, a mely körül a médiummal helyet foglal a kísérletező társaság a tapasztal csuda dolgokat. A divat ellől a sajtó se térhet ki s innen van hogy hoz csuda-meséket tartalmazó közleményeket; amint kaljuk „Rejtélyes világ» czim alatt legközelebb spiritiszta lap jelenik meg a fővárosban, s valami báró áll a vállalat éfén. Mi debreczeniek naponként ki vagyunk téve az ostromal, hogy közöljünk spiritiszta dolgokat. Eddig a mennyire lehetett kitértünk előle mert mi a spiritizmusban s különösen a háromlábú asztallal üzőt komédiákban sem nem hiszünk sem nem gyönyörködünk, Most is csak anyit irunk, hogy T o v ö l g y i T i t u s z az egyébként jól ismert öreg író legközelebb Debreczenbe jön s az itt levő spiritiszta ülésein részt vesz. Vannak ugyanis városunkban olyan spiritiszta társaságok, a kik már sokraviték, szóval érdemes velük az „elvtársaknak» szóba állani és ülésezni. Az egyik spiritiszta társaság rdnelkezik a l l i t ó l a g olyan k é z i r a t o k k a l, a melyeket a szellemea irtak s olyan g y ó g y s z e r e k k e l, a melyeket szellemek készítettek s végül eljutotak a matérializációig, a mi más szóval annyit tesz, hogy az idézett szellem alakot olte jelenik meg a diszes társaság előtt. Mindezekre elmondhatnánk a magunk véleményét, de mert nem akarunk senkit megbántani, megsérteni, csak annyit jegyeznük meg, hogy nagyon helyesen cselekedtek az ország egyes tanítézteiben, a hel a diákságot k i z á r a s t e r h e a l a t t t i t o t t a k e l a s p i r i t i z t a k i s é r l e t e z e s e k t ő l. H a a f ö l n ö t t e k r e i s k i l e h e t n e t é r j e s s z e n i a t i l a l m a t n e m c s a k h o g y n e m á r t a n a, d e i g e n ü d v ö s l e u n a.

* **A mexikói ügynök és Magyarország.** A magyar kereskedelmi muzeum igazgatósága a következő körlevelet intézte a ker. és iparkamarához: Smerdon José mexikói ügynök a hazai gyárosokhoz körlevelet intézett, melyben magas osztrák hatóságok támogatására, továbbá a magyar kereskedelmi muzeumra való hivatkozással, ajánlja nekik u. m. »Osztrák magyar kereskedelmi ügynökségét». Értessítjük czimet, hogy okunk van az osztrák hatóságokra való hivatkozást jogosulatannak tartani, a magy. ker. muzeum támogatásáért az illető folyamodott ugyan, de elutasító választ kapott.

KÖZGAZDASÁG.

Ingatlanok forgalma.

—A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Szikszay Gábor és neje Kiss Julianna megveszik Sinkmayer János 150 sorszámu házat 5800 frtért.
2. Eckhard György és neje Balla Mária megveszik Rózsa Sándor vén-kerti szőlőjének 222 □ ölet tevő részét 1071 frt. 80 kréért.
3. Özv. Varadi Sándorne, Törös Erzsébet 2938. sorszámu házat megveszik Kovács Ferencz és neje Pataki Eszter 1800 frtért.
4. Lupán Miklós megveszi Batori Andras és neje Horváth Zsófia csapó-kerti szőlőjét 850 frtért.
5. Takács János kőntös-kerti 2 nyilas szőlőjét megveszik Halász Lajos és neje Bányai Julianna 1400 frtért.
6. Balogh Ferencz megveszi Gyökös Jánosné, Csobai Zsuzsanna 275 1/2 □ területű varga-kerti szőlőföldjét 550 frtért.
7. Özv. Nagy Mihályné, Tóth Julianna ugy mint kiskoru gyermekei gyámja eladja 7228. hrsz. ondódi földjét Sonogyi János és neje Tóth Juliannának 600 frtért.

—**Faczölöpök szállítása.** A szerbhadügy-ministerium jóváhagyása folytán 3000 klg.

különbféle vastagságu sinvas, 150 drb. öt méter magas faczölöp megvételenek biztosítása céljából f. hó 28-ki lejáratával Belgrádban nyilvános árlejtés tartatik, melyre a feltételek az ottani mérnöki ársenálban tekinthetők meg.

Uj szabadalmak. A m. kir. szabadalmi hivatal a következő találmányok leírását küldte be a debreczeni keresk. és iparkamarához: Rotációs motor. Gyújtó magyar új módon vágott gépszegek. Elgázolás elleni mentő készülék, villamos vasutak számára. Ujtások hevítő égőkön. Készülék acetylengáz előállítására. Készülék talaj megmunkáló gépek vontatására. Ejárás és készülék tüdőbeteg kezelésére. Ujtás kerékpározó és lovaglónok bugyogóin. Utmérő kerékpárok számára. Uj mentő-csónak. Uj készülék papaffiu előállítására. Ujtás telefon kapcsoló készüléken Föld alatti áramvezetés villamos vasutak számára. Zsebtehető ernyő. Eljárás vizgáznak füstmentes generátor tüzelésnél való elégetésére. Krétás kenő készülék billiárdgökök számára. Tjtások légfűtési berendezéseken. Összerakható diszágy. Készülék kifizetett számlák ellenőrzésére, nyugtázására és lajstromozására. Takarmányrepa gyalu. Ujszerű készülék acetylen gáz előállítására. Gép gyufák előállítására. Váltó állító berendezés közuti vasutak számára. Tüz emésztő készülék. Mindazok, akik a szabadalmak, azok leírása és rajzai iránt érdeklődnek a kereskedelmi és iparkamara helyiségében ezekbe betebintést nyerhetnek.

Korszikába szállítók figyelmébe A kereskedelmi m. kir. miniszter a kereskedelmi és iparkamarával tudatja legutóbb érkezett leiratában, hogy a Francia költségvetési törvény 6. cikké értelmében a külföldről Korszikába bevitt; 1.) dohánylevelek után az eddigi 72 franknyi vám helyett 100 kgrmonként 110 frank és a dohánygyártmányok után az eddigi 120 frank vám helyett 200 frank vám fizetendő. 2.) szesz és az abból előállított termékek után a tiszta szesz hektoliteréért 90 frank fogyasztási adó fizetendő. 3.) játék kártyák ugyanazon eljárásnak vettetenek alá, mint a mely Franciaországban érvényben és 4.) a szárazföldi francia tárházakból korszikába bevitt iáegen termékek után ugyanazon vám fizetendő, mintha ezen termékek közvetlenül a külföldről, vitelnének be.

Budapesti gabonatözsde.

június 22

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u s a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg
Bánsági ó	76	8.25 — 8.40	80	8.80 — 8.85
» »	77	8.50 — 8.60	81	8.85 — 8.90
» »	78	8.60 — 8.65	82	— — — —
Tiszavidéki ó	79	8.70 — 8.75	—	8.85 — 8.90
» »	76	8.75 — 8.60	80	— — — —
» »	77	8.75 — 8.70	81	8.90 — 8.95
Pestvidéki ó	78	8.45 — 8.50	82	8.80 — 8.85
» »	79	8.60 — 8.85	—	— — — —
» »	79	8.65 — 8.90	80	— — — —
Fehérmegyei ó	76	8.70 — 8.65	81	— — — —
» »	78	8.45 — 8.90	82	8.85 — 8.90
» »	79	8.60 — 8.65	—	8.80 — 8.85
Bácskai ó	76	8.65 — 8.70	80	— — — —
» »	77	8.70 — 8.80	81	8.85 — 8.90
» »	78	8.55 — 8.65	82	8.80 — 8.90
Észak magy	79	— — — —	—	— — — —
» »	78	— — — —	80	— — — —
» »	79	— — — —	81	— — — —

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű	uj 70—72	6.40 6.45
» másodrendű	» —	6.35 6.40
Árpa takarmánynak	» 60—62	4.60 5.—
» égetni való	» 62—64	5.65 6.1f
» serfözdei	» 64—66	6.50 8.—
Zab	» 39—41	5.80 6.20
Tengeri bánsági	uj —	3.45 4.00
» más nemű	» —	3.20 4.50
Rapeze bánsági	» —	— — — —

Sertésvásár.

június 22.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kilogrammon felüli sulyban) ————— krajczárig, közép (páronkint 220—

260kilogramm sulyban) 54¹/₂—55¹/₂ krajczárig könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 53—54 krajc árig.

Sertéslétszám: 1897. évi június 20-ik napján volt készlet 33 650 darab, 1897 június hónap 21-ik felhajtattott 333 drb, 1897 június hónap 21-ik napján elszállított 490 drb, 1897 június hónap 22-ik napjára maradt készletben 33.493 drb. A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Sertés-konsumvásár. A földmivelési miniszter a sertéseknek a budapesti sertéskonsumvásárról a vidékre való szállítását rendelet útján beszüntette. A vidékre ezentul csak Kőbányáról lehet sertéseket szállítani.

CSARNOK.

A prágai ghetből.

— Kohn S. zsidó történetei. —

Fordította: ifj. M ó r i c z P á l.

Egyedül jogosított magyar fordítás

Az ellenlábások. 7.

— Te Reb Izroel — ajánlanék valamit, ma éjszaka jutott az eszembe. A szolgálóm felmondott.

— Aztán miért? — kérdezte Schachner kit barátja házi bajai mindig nagyon érdekelték.

— Férjhez megyen . . . Mit csináljak, hova forduljak, azon töprengtem tehát — nagyon megszoktam már ezt a leányt — e közben jutott eszembe, hiszen én is magános ember vagyok, te is. Legokosabb volna tehát, ha össze költöznénk. Mit szólsz hozzá Reb Izroel?

Mondol valamit. Ügyes gondolat, nem afféle narrishkat.¹

— Akkor hát megegyeztünk, — kiáltotta Schmeling örvendezve, mazel és brocho²!! És már nyújtotta is a kezét barátjának.

Am legyen — mazel és brocho! felelte Schachner, megszorítván barátja jobbját.

A két öreg olyan volt, mint két hadban álló nagy hatalom, melyek ugyan en bloc megegyeztek a kötéendő békére, hanem az egyes pontok részletezésénél akadékoskodnak minduntalan. A viharos ellenkeződések s összeütközések úgy pattogtak elő, mint a gomba a földből eső után. Schachner volt a támadó fél. Mondta ugyanis, hogyha már együvé költöznek, akkor Schmeling is türtöztesse türethetetlen természetét. A mely gyanúsítás ellen természetesen Schmeling menten és hevesen tiltakozott, — Schachnerre fordítva vissza a vádat, hogy ő kelme volt mindég, minden czivódásnak az okozója. De nagy csodálkozásukra nyomtalanul simult el a vihar, mivel mindketten erőt vettek magukon, beakarván bizonyítani nyugodt, békés lelki állapotukat. Hanem már az első pontnál lényegesen összekülönböztek. Schmelingnek szépen butorozott, kényelmes, három szobás lakása volt, így tehát joggal remélte, hogy Schachner költözik át hozzá, mivel Schachnernek csak egy szobája és kis hálófülkécskéje volt; hanem Schachner gunyosan kikaczagta az ajánlatát. — Midőn azonban Schmeling felhívta, hogy okadatolja is ez alapnélküli vidámságát, már szinte elfutotta újból a pulyka méreg:

— Reb Natel, már megint ostobáskodol, még a tűrő Jóbót is kihoznád a sodrából! Szerencse, hogy nem vagyok oly nyughatatlan véru ember, mint te, aki majd ide, majd oda

¹ Bolondság.
² Szerencse és áldás! — valamely befejezett ténnyre szokták mondani.

kóborol... Ha már valahol megtelepedtem, nem szedem a sátorfámat oly sebtiben mint te . . .

Schmeling egész elképedt, úgy meglepte e beszéd.

— En nyughatatlan véru ember? . . . En nekem, hogy soha sincsen állandó, rendes lakásom s majd ide, majd oda kóborolgotok? Reb Izroel mondom, te néha igazán úgy beszélsz, mint valami meschuge!³

— Hm . . . Halljam hát, mióta lakol a jelenlegi lakásodban?

— Harmincegy év óta, hangzott az igazságnak megfelelő válasz.

— Ime tehát! És az előbbi lakásodban, ha jól emlékezem, ugy-e tizennyolc évig laktál? Pedig még hatvannyolc éve sincs, hogy megnősültél s már is a harmadik vagy tán negyedik lakásban is vagy. En nem vagyok barátja az ilyen futkározásnak! Már hatvan-kilenc esztendeje hogy itt lakom, tehát nem is költözöm ki innét!

És Schmeling hiában érvelt, hiában bizonyította, hogy e szük helyen még a butorai sem férnek el. Schachner úgy megkötötte magát a lakás mellett, hogy végül is Schmelingnek kellett engedni, bármint sajgott is a szive.

A második pont ismét tüzes vitát keltett. Schmeling mindenáron szolgálót akart fogadni, de Schachner tüzzel és lánggal tiltakozott ez ellen. A legnyomatékosabb s lesújtóbb okokat hozta fel a szolgáló testület ellen. Állítván, hogy nagyon is jól ismeri ezeket a teremtményeket, nevezetesen a szolgáló leányokat. Hiszen mikor a boldogult felesége élt — valami ötvenkilenc évvel ezelőtt — nekik is volt ilyen szolgálójuk. Mindig órákig hozta a sört, hasztalan társnőivel az utczán fecsegvén el az időt, úgy hogy a hűsítő ital mindig melegen, állottan, izetlenül került az asztalra, a m á s i k szolgáló nyalakodott. — A harmadik a piaczi bevásárlásoknál esalta a gazdáit. Sőt a negyedik, mint Schachner pirulva vallotta meg, még az erkölcsi törvények ellen is vétkezett. És komolyan, élesen hangsúlyozta, hogy hát ahoz mit szólnának a rossz nyelvek, ha két özvegy ember ily bizalmas együttletben élne valamely fiatal cselédleánnyal. Ámbár végezetül beismerte, hogy már közel hatvan éve, mióta kizárta házából a cselédleányokat, de tekintettel az emberi nem romlására, alig hihető, hogy ez az osztály is ment lett volna a rothadástól, vagy hogy még inkább javult volna.

Folyt. köv.

³ Bolond.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk sietünk az legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Úgyet se vetünk rá. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megbosszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, ép ugy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. — **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése** amit — idejekorán használva. Egger kellemes ízű Sodapasztilája csakhamar beszüntett (1 doboz ára 30 kr.). **A tüdő, torok és mellbajok, köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** — Egger különö ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 és 1 ft. Próbadohoz 25 kr.) — Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár: **Nádorgyógyszertár**

(Dr. Egger Le és Egger J.)
Budapest, Váci-körut 17.

